

Parasha 6 Brit hadasah

Romerne

Kapittel 9

¹ Jeg taler sannhet i Messias, jeg lyver ikke, og min samvittighet vitner også sammen med meg i Roach haKådesh ² at jeg har en stor sorg og stadig nød i mitt hjerte. ³ For jeg kunne ønske at jeg selv var forbannet bort fra Messias for mine brødres skyld, mine landsmenn etter kjøttet, ⁴ de som er israelitter. Dem tilhører barnekåret, herligheten, paktene, lovgivningen, Elåhimstjenesten og løftene. ⁵ Også fedrene tilhører dem, og fra dem er Messias kommet etter kjøttet, Han som er over alle, Den evig velsignede Elåhim. Amen.

⁶ Men det er ikke så å forstå at Elåhims Ord har falt bort.

For det er ikke alle som stammer fra Israel, som er Israel, ⁷ og de er heller ikke alle barn selv om de tilhører Avrahams etterkommere ^{2.Krøn. 20:7; Salm 105:7}. Men: I Jitzchak skal din slekt bli kalt ^{1.Mos. 21:12}. ⁸ Det vil si, ikke de som er barn etter kjøttet, er Elåhims barn, men løftets barn blir regnet til slekten. ⁹ For dette er løftets ord: På denne tiden skal Jeg komme, og da skal Sara ha en sønn ^{1.Mos. 18:14}. ¹⁰ Og ikke bare dette, men da Rivka også var svanger ved én mann, ved vår far Jitzchak – ¹¹ for barna var ennå ikke født og hadde verken gjort godt eller ondt, for at Elåhims plan etter utvelgelsen skulle stå fast, ikke av gjerninger, men ved Ham som kaller – ¹² da ble det sagt til henne: «Og den eldste skal tjene den yngste ^{1.Mos. 25:23}.» ¹³ Som det står skrevet: Ja'akåv har Jeg elsket, men Esav har Jeg hatet ^{Mal. 1:2-3}.

¹⁴ Hva skal vi da si? Er det urettferdighet hos Elåhim? På ingen måte! ¹⁵ For Han sier til Måshe: «Jeg skal miskunne Meg over den Jeg miskunner Meg over, og Jeg skal være barmhjertig mot den Jeg er barmhjertig mot ^{2.Mos. 33:19}.» ¹⁶ Så kommer det da ikke an på den som vil, heller ikke på den som løper, men på Elåhim som viser miskunn. ¹⁷ For Skriften sier til paråh: «Nettopp til dette har Jeg reist deg opp, at Jeg kan få vise Min kraft på deg, og for at Mitt navn skal bli forkynt over hele jorden ^{2.Mos. 9:16}.» ¹⁸ Derfor viser Han miskunnhet mot den Han vil, og forherder den Han vil. ¹⁹ Du vil da si til meg: «Hva mer har Han da å klage over? For hvem kan stå imot Hans vilje?»

²⁰ Men sannelig, menneske, hvem er du som tar til motmæle mot Elåhim? Kan det som er formet, si til den som formet det: «Hvorfor har du lagd meg slik? ^{Jesaia 29:16; 45:9}» ²¹ Har ikke pottemakeren makt over leiren, slik at han av samme leirklump kan lage et kar til ære og et annet til vanære? ²² Selv om Elåhim ønsket å vise sin vrede og gjøre sin kraft kjent, har Han likevel i stor tålmodighet holdt ut med de vredens kar som var gjort fullt ferdige til ødeleggelse, ²³ og også for at Hans herlighets rikdom skulle bli kunngjort over miskunnhetens kar, som Han på forhånd hadde gjort i stand til herlighet. ²⁴ Til slike kar kalte Han også oss, ikke bare av jehodah, men også av gåjim (hedningefolkene).

²⁵ Som Han også sier i Håshea: «Det som ikke var Mitt folk, vil Jeg kalle Mitt folk, og henne som ikke var elsket, vil Jeg kalle den som er elsket. ²⁶ Og det skal skje på det sted hvor det

ble sagt til dem: Dere er ikke Mitt folk, der skal de bli kalt barn av El-Chai (Den Levende Elåhim).» ^{Hosea 2:1 (1:10); 2:25 (23)}

²⁷ Jeshajaho roper også ut over Israel: «Selv om tallet på Israels barn er som havets sand, skal bare en rest bli frelst. ²⁸ For Han skal fullføre verket og forkorte det i rettferdighet, for Jehåvah skal snart avslutte verket på jorden.» ^{Jesaia 10:22-23}

²⁹ Og som Jeshajaho hadde sagt tidligere: «Hvis ikke Jehåvah Sevaåt hadde latt en slekt bli tilbake for oss, ville vi ha blitt som Sedåm, og vi ville ha blitt lik Amårah.» ^{Jesaia 1:9} ³⁰ Hva skal vi da si? At gåjim (hedningefolkene) som ikke søkte rettferdigheten, har fått rettferdighet, men det er den rettferdigheten som er av tro.

³¹ Men Israel som søkte rettferdighetens tårah, har ikke grepet rettferdighetens tårah.
Hebreerne

Kapittel 11

²⁰ Ved tro var det Jitzchak velsignet Ja'akåv og Esav med sikte på det som skulle komme.

Kapittel 12

¹⁴ Jag etter fred med alle mennesker, og etter hellighet; uten den skal ingen se Jehåvah.

¹⁵ Vær på vakt så ikke noen kommer bort fra Elåhims nåde, for at ikke noen bitterhetens rot skal vokse opp og gjøre skade ^{5.Mos. 29:17}, så mange blir smittet av den, ¹⁶ vær også på vakt slik at ikke noen er en horkar eller vanhellig som Esav, som solgte førstefødselsretten sin for en matrett. ¹⁷ For dere vet at han etterpå, da han ville arve velsignelsen, ble forkastet. For han fant ikke noe rom for omvendelse, selv om han inderlig søkte den med tårer.